

nemlig om, i hvor vid Udstrækning man kan sige, at Danmark derved har overtaget en Forpligtelse til i visse paakommende Tilfælde at gribe aktivt ind. Som jeg allerede sagde i min Fremsættelsestale, mener jeg ikke, at der i denne Artikels Bestemmelser paalægges Danmark nogen Forpligtelse i alle Tilfælde til at gribe ind. Der staar jo, at saafremt der ikke er Enstemmighed i Folkeforbundsraadet, er de forskellige Stater berettiget til at tage visse Forholdsregler. Men deraf følger efter min Opfattelse, at vi ikke er forpligtet i og for sig dertil. Skulde Danmark en Gang blive stillet overfor et saadant Spørgsmaal, er det jo den danske Rigsdag, som maa tage Standpunkt dertil, og man kan vel neppe som det ærede Medlem Hr. Munch allerede nu søger, binde denne fremtidige Rigsdag. Hovedsagen for mig er dette, at Danmark ikke paatager sig andre eller større Forpligtelser, end det selv maatte ønske.

Det ærede Medlem Hr. Holstein kom ind paa Østersødeklarationen af 1908 og udtalte derunder, at det Memorandum, som Rusland fik tilføjet, maatte svække om ikke ophæve Bestemmelsen om Aalandsøerne i Pariserfredstraktaten af 1856. Denne Mening deles ikke af den juridiske Kommission, der blev nedsat af Folkeforbundet til at udrede hele dette Spørgsmaal om Aalandsøernes Neutralisering, idet det af denne udtales, at denne Deklaration af 1908 ikke har kunnet berøre Gyldigheden af Traktaten af 1856, idet Signatarmagterne til Traktaten af 1856 og Signatarmagterne til Deklarationen af 1908 ikke er de samme. Derfor mener jeg at have fuld Ret til at sige, at Rusland stadig er bundet af Bestemmelserne i Pariserfredstraktaten af 30. Marts 1856, og netop for at fastslaa dette er Artikel 8 kommet ind, i hvilken det klart siges, at Bestemmelserne i nærværende Konvention vedbliver at være gældende uanset de Forandringer, den nuværende status quo i Østersøen maatte undergaa. Af hvilken Grund denne Artikel er kommet ind, og af hvilken Grund der er nævnt status quo, tror jeg maa være indlysende for alle Medlemmer i denne Sal, uden at jeg behøver nærmere at præcisere det. — Dermed tror jeg at have besvaret de til mig stillede Spørgsmaal.

Moltesen: Det ærede Medlem Hr. Holstein mente at finde en Uklarhed i min Opfattelse af Garantiforpligtelsen. Jeg kan godt forstaa det, men den Uklarhed fore-

kommer det mig ligger i selve Folkeforbundspagten, idet Folkeforbundspagten vil opretholde de enkelte Staters Suverænetet i gammeldags Betydning, samtidig med at den indsætter et Folkeforbund med en Samvirken, og jeg har ikke kunnet se under de Forhandlinger, jeg har haft Lejlighed til at følge, at disse Standpunkter endnu er blevet helt forligt, men jeg haaber, at Tiden skal medføre det.

P. Munch: Den Diskussion, som nu føres, viser, at der under hele Overvejelsen af dette Spørgsmaal hersker en ikke ringe Uklarhed over, hvor store Forpligtelser det er, Danmark kommer til at paatage sig ved sin Tilslutning til denne Traktat. Det ærede Medlem Hr. Holstein syntes at lægge, i hvert Fald naar han skulde videre ud, en meget stor Rækkevidde deri, idet han pludselig nævnte Danmark som Dørvogter for Østersøen. Jeg vil gerne for vort Vedkommende straks understrege, at vi ikke kan opfatte Danmark som havende en saadan Stilling som Dørvogter for Østersøen. Til at være Dørvogter for Østersøen hører ikke blot at være beliggende ved Indgangen til Østersøen, men ogsaa at besidde Midler til at optræde som Vogter under farlige Begivenheder. Danmark har ikke og kan ikke have saadanne Midler, hvis der kommer til at udspinde sig Begivenheder af stor Rækkevidde ved Indgangen til Østersøen, og derfor tror jeg, at man farer vild, hvis man prøver at indprente i Befolkningens Bevidsthed en Forestilling om, at Danmark har en saadan Stilling med deraf følgende Forpligtelser.

Med Hensyn til selve den Garantiforpligtelse, der foreligger her, forekommer det mig, at den højtærede Udenrigsminister i de Motiver, han har givet til Forslaget, med Rette har hævdet, at Danmarks juridiske Forpligtelse er afhængig af Danmarks Afstemning i det Møde, som træffer Beslutning. Rent formelt, rent juridisk vil Danmark altsaa til enhver Tid ved egen Stemme kunne forhindre, at den juridiske Pligt til aktiv Optræden kommer til at foreligge. Deraf følger imidlertid ikke, at Danmark i enhver Situation vil kunne gøre dette med moralsk Berettigelse, naar det har sluttet sig til den Traktat, som her foreligger, eller til Folkeforbundspagten almindelige Bestemmelser, som efter min Opfattelse betyder noget nær det samme, som her foreligger. Men efter Reglerne vil Danmark i givet Tilfælde have den fulde Frihed og den ubetingede moralske Ret til at bedømme for det første om der foreligger en saadan